

Flyktingskap och vem bestämmer vad man är

En måndagkväll i maj 2009 var jag i egen-skap av ordförande i FARR inbjuden till en studiecirkel i Fjärde Världens regi att tala om flyktingar och flyktingskap. Det blev ett intressant och givande möte med flera olika personer.

Utifrån min synvinkel från FARR (Flyktinggruppernas och asylkommittéernas Riksråd) talade jag om flyktingskap i Sverige, hur det är att söka asyl, hur svårt det är för alla som får avslag på sin asylansökan. I Sverige idag lever många gömda papperslösa människor; barn, kvinnor och män under mycket svåra förhållanden. De har själva gjort valet att detta är bättre än att tvingas återvända hem till repressiva länder med väntande fängelsedomar och tortyr. Vi berörde länder som Irak, Iran, Afghanistan, Eritrea och Etiopien.

Samtalet kom också att handla mycket om Burma och kvotflyktingar därifrån. Eftersom det fanns en rohingya-person i cirkeln, Abul Kalam, talade vi mycket om Arakanstaten, där rohingyas bor och varifrån mer än en miljon människor har flytt.

Rohingyas är muslimer och saknar alla rättigheter, de utnyttjas som slavarbetare av den brutala militärdiktaturen. Merparten har flytt till grannlandet Bangladesh, där det stora flertalet lever så kallat illegalt och ses med mycket oblidla ögon av den inhemska befolkningen, eftersom fattigdomen är stor. Övriga bor i läger nära Cox Bazar. Lägren drivs av UNHCR, men man vill repatriera så många som möjligt. Jag har varit i närheten där på gränsen till Burma och vet hur svårt lägerlivet är och hur undermåligt de lever.

Vi talade också om Bangladesh, eftersom jag har rest dit många gånger då jag har ett kvinnoprojekt där tillsammans med några bangladeshare. Det är viktigt att stärka kvinnor och ge dem möjlighet till egen försörjning så att de i sin tur kan ge sina barn ett bättre liv och möjlighet till utbildning.

Slutligen kom vi in på integration och framför allt på segregering i det svenska samhället. Vi var överens om att ett bra boende och arbete är otroligt viktigt för att känna sig delaktig. Men vi "gammalsvenskar" måste också våga ta flera steg och släppa in våra nya medborgare i våra liv och i vår vardag, annars kommer klyftorna och därmed den sociala oron att öka.

Stort tack till Fjärde Världen för inbjudan och en intressant kväll!

Ingeborg Sevastik
Ordförande i FARR